

Példakép voltál, az a művelt, szellemes, de ugyanakkor alázatos és önzetlen nemes embertípus, akiből ma már kevés van. Aki nemcsak meghallotta, de értette is ennek az áldott jázsági szülőföldnek még a suttogását is. Szilvafákkal, gyepel, tanyával.

Akár egy hideg fröccs mellett ingujjra gyürkőzve a nyári hőségben a fák alatt, akár ünneplőbe öltözve, a szikrázó havon lovas szánnal járva az alvó téli határt.

Aki tudta, hogy mit miért csinál. Aki úgy tudott bánni az idővel, mint ha birtokosa lett volna. Bőkezűen és számolatlanul szánta azt arra, hogy minél több értékes dolog születhessen meg keze alatt. Olyan, mint a Jászkis-érik Baráti Egyesülete, amelynek alapítása volt a kiinduló bázis. A Rákóczi kultusz újra élesztése, az emléktáblák, szobrok állítása, a néptáncmozgalom támogatása mind ebből nőtt ki. A vele párhuzamosan működő Lovas Egyesületben és a Honismereti Egyesületben is tevékeny részt vállal. Összetartó közösséggé formálja a jászkapitányokat, végig járja Rákóczi bujdosási helyeit, majd ezt tovább gondolva megszervezi a kapitányok történelmi utazásait.

Szívügye a Jázsági Pálinka Lovagrend alapítása, az elszármazott jász településekkel való kapcsolattartás, a kunokkal való jó viszony kiépítése, azok ünnepi összejöveteleinek megtisztelése.

Kitűnő diplomáciai érzékkel építkezik és ért szót mindenkivel. Katona Tamás, Sára Sándor, az aradi vértanúk leszármazottai, katolikus főpapok, református egyházi vezetők, mind-mind részesei annak a széleskörű, szinte felsorolhatatlan kapcsolatrendszernek, amellyel szintén a jó ügyet szolgálja. Közvetít a katolikus és református egyházak között a minél jobb együttműködés érdekében. Felismeri, hogy

egy közösség összetartozásának egyik legfontosabb szimbóluma a zászló, és elkészítteti a jászok redemptiós zászlaját. Különleges és értékes elismerései jelzik küldetéses munkájának mérföldköveit: a Jázságért Díj, melyet közösen feleségével, Erzsikével kaptak, az agrárminister által adományozott középkereszt, a Vízügyi Igazgatóság díja, amelynek folyományaként a szervezet saját halottjának tekinti, valamint Jászkisér és Jászfákóhalma díszpolgári címe.

A múlt pénteken felhívott parancsnokom, vitéz Györfly-Villám András, - aki egyébként Bandi bácsi nagy tisztelője - a következő szavakkal: „*Tudod, azt mondják, hogy pótolhatatlan ember nincs. Pedig van. Bandi bácsi műveltségével, modorával, példamutatásával biztosan az volt, mert nem nagyon látom, aki helyébe lépjen.*”

Tisztelt gyászoló egybegyűlte! Úgy vélem, itt mindannyian őrzői, védelmezői vagyunk valaminek, és azt is látjuk, hogy igenis van pótolhatatlan ember. Most egy őrhely megüresedett, és a köztünk, az őrhelyek közötti távolságot egyre nehezebb lesz „átkiabálni”.

Drága Bandi bácsi! Te nemcsak egy őr voltak, hanem őrparancsnok. Aki nemcsak megparancsolni tudta, hogy őrködni kell, hanem azt is meg tudta mondani, hogy miért kell. Mindezt közérthető, lelkesítő és példaadó módon. Köszönjük ezt neked!

Végezetül talán a legfontosabb. Mindig ott volt melletted egy érzékeny társ, egy finom, intelligens asszony, aki a biztos hátországot adta, tapintatosan, alig láthatóan, különleges összerendezéssel. Emiatt is voltak példaképek számomra és még sokak számára.

Talán a legjobb példa egy emlék. Évtizede is van, hogy Pusztamonostoron a Doni emléktúra záróünnepségének

ünnepi szónoka voltál. Óriási lexikális tudásod, páratlan anekdota kincsed, és irigylésre méltóan élvezetes, magával ragadó előadásmódod nem fogadta el a rád szabott időkeret szorítását. Ekkor egy finom női kéz tapintatosan, alig észrevehetően megérintette a karodat. A válasz részedről egy pillantás volt és egy mondat: „*Tudom Erzsi, mindjárt befejezem.*”

Tisztelt Kapitány Úr! Amikor először találkoztunk is egyenruhában voltam, most a búcsúzásakor is ebben jelentem, jelentünk meg. Mi, a Jázságban szolgáló hagyományörző huszárok mindig úgy tekintettünk rád mint előljárónkra. Ebből adódóan - továbbá a lovakhoz fűződő egész életedet végig kísérő szeretetteljes és hozzáértő kapcsolat okán - a huszártiszteknek kijáró legmagasabb katonai protokoll szerint kísérünk nyugvóhelyedre. Egy fekete lepellet takart fekete hátsasló kísér sírodig, hogy méltó módon jelenhess meg a sereg urának trónusa előtt.

Drága Bandi bácsi! Itt az idő! Tudod, a halálad előtt egy nappal különös, vagy talán sorsszerű véletlen folytán a tápióbicskei csatatér mellett jártam, és eszembe jutott a 17 évvel ezelőtti kép, ahogy jöttetek Erzsikével és az unokáiddal a csatát megnézni.

Végig néztél rajtunk, megmustráltad először lovainkat, aztán tizenpár éves siheder huszár fiainkat, majd a mutató ujjadat felemelve, a fiúkra tekintettel és azt mondtad nekem: „*Atya! Majd akkor akarok meghalni, ha már ezek elbírják vinni a koporsómat!*”

Kapitány Úr! Alázatosan jelentem, már elbírják, és itt vannak, már aki megmaradt belőlük.

Nyugodj békében drága Bandi bácsi! Köszönöm, hogy a barátod lehettem!”

Ézsiás Vencel
hagyományörző huszárkapitány

A kunszentmiklósi Fehér család felsőfokon

Kunszentmiklós az évszázadok során több száz rendkívüli tehetségű atyafit bocsátott a haza szolgálatára. Volt olyan család is, aki generációs láncolatban több híressé vált fiát indította el a siker útján. Ilyenek voltak Szász Károly leszármazottai (Vargha Tamás, Varga Domokos, Balázs, Tamás). Ilyen család volt Kelemen Gergely gimnáziumi igazgató fia, Mór, (Petőfi barátja,

koronaügyész) és annak fia, Kornél, országgyűlési képviselőnk, az 1936-os olimpiára utazó sportolók vezetője, városunk jelentős fejlesztője. Ilyen híres család volt a Weiss (Fehér) familia is. Fehér Géza (1890–1955) régész, fia Géza (1917–2005) régész, és dédunokája, Fehér Bence klasszika-filológia professzor, kinek neve most egy szenciációs tünő ásatás kapcsán került

reflektorfénybe. A Sétáló utcai házam (szerényen csak „Felső-Kiskunsági Emlékek Házának” neveztem el) tizenhét éve már nemcsak a Petőfi-, eszperantó-, helytörténeti gyűjtemények tárháza, de városunk kultúrtörténeti gyűjteménye is. Régen elköltözött, elszármazott, egykori kunszentmiklósiak látogatási célpontja ez a magángyűjtemény. *(folytatás a 24. oldalon)*

(folytatás a 23. oldalról)

Egyre többen jönnek olyanok is, akiknek az ősei egykor itt laktak, de ők már máshol születtek. Ez utóbbiak közé tartozik Fehér Bence is.

A 19. század első felében a városiasodó Kunszentmiklósról néhány zsidó család kiszorította az addig domináló örmény és görög kereskedőket, és tehetségük révén átvették helyüket az iparban és kereskedelemében. Egyben meghatározó elemei lettek a város társadalmának. Rohamos gyarapodásuk bizonyítékai a 19. század vége felé a főutcákon felépített jelentős méretű épületeik sokasága, és a párját ritkító zsinagógájuk megalkotása. 1945 utáni lerombolását történelmi és művészeti

király figyelmét, Hriszto Botev költő, szabadságharcos-mártír és Petőfi Sándor párhuzamos jelentőségére, együtt ünnepehetőségére. Bolgár tudósok részvételével megalakította az ottani Petőfi bizottságot. Bolgár nyelvre fordították költőnk életrajzát és műveit, melyek igen népszerűek lettek. A Bolgár Tudományos Akadémia rendes tagjai sorába fogadta Fehér Gézát. Elévülhetetlen érdemeket szerzett a máig tartó szívélyes bolgár-magyar viszony kialakulásában.

Fehér Géza fia, Géza (1917–2005) szintén régész lett. Az ő kutatási területe a magyarországi török megszállás időszaka és témaköre. Kiemelten a kor török művészete, kultúrája érdekelte, s

témakör kutatói, például Fehér Bence.

Fehér Bence nevét most felkapta a hír egy szenzációs felfedezés kapcsán. Abasáron ugyanis megkezdődött Aba Sámuel harmadik királyunk sírjának feltárása. A csontereklye megtalálása azért lenne rendkívül fontos felfedezés, mert az Abák az eddigi ismereteink alapján Attila leszármazottjai, mégpedig Csaba ágáról. A tudomány mai állása szerint az Árpád-házi (III. Béla csontjai alapján) uralkodók DNS-e, genetikai jellemzői ismeretesek. Aba Sámuel csontjai révén pedig végleges bizonyítást nyerhet a hun-magyar rokonság. Fény derülhet a hunok származásának vidékére is.

Fehér Bence professzor a feltárás helyszínén megtalált rendkívüli díszítéssel és gótikus minuszkulákkal írt sírfeliratot fejtette meg, mely igazolta, hogy az 1040-es években épített jellegzetes félköríves szentély záródású templomban az Aba nemzetség nagyjai temetkeztek.

Kásler Miklós miniszter és Makoldi Miklós ásatásvezető régész a nemrégén létrehozott Magyarságkutató Központ igazgatója szerint a hun-magyar rokonság eddig is valószínűsített tétele nyerhet bizonyítást ezen feltárás után.

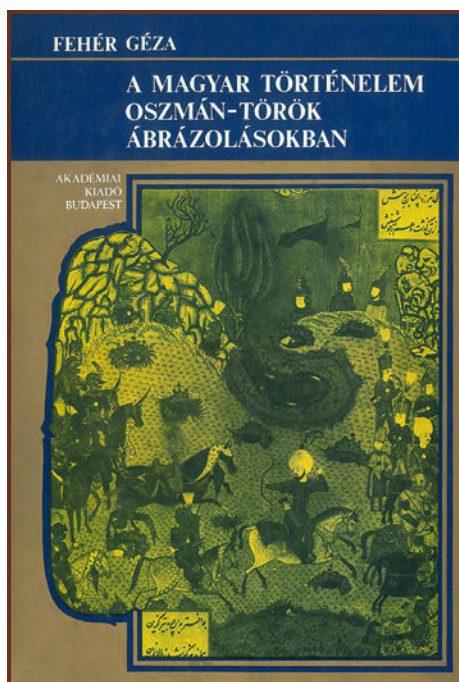
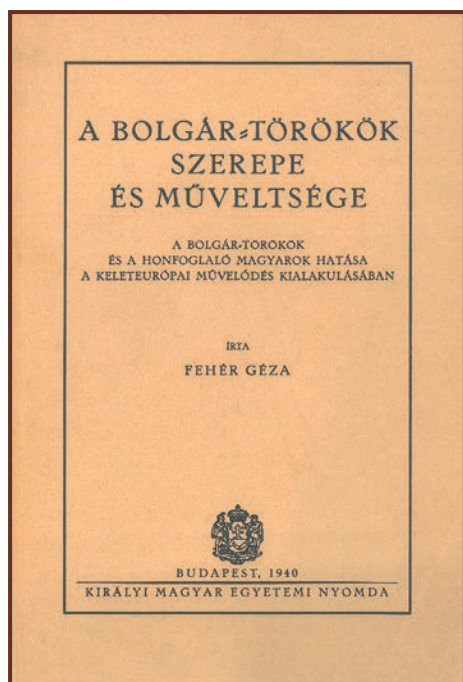
Ezzel egyidejűleg végleges bizonyítást nyerne a székely-magyar testvériség is, hiszen a székelyek mindenkor a hun Csaba nemzetséghez tartozónak vallották magukat. Mindenkori magyar beszédük révén eddig sem volt kétségünk e rokonságról.

A Habsburg, majd a szovjet megszállás idején a magyarság származástörténete ferdítésekkel, hamisításokkal, elhallgatásokkal és téveszmékkel volt fertőzve. Kormányunk ezen hibák kijavítására hozta létre a Magyarságkutató Intézetet.

Fehér Bence professzor és kutatótársai mostani tevékenysége bizonyítja majd az ezerszáz éves szájhagyomány, és leginkább egykor élt kutatók, krónikások leírásai alapján eddig is nagy valószínűségű hun-magyar, és ezzel összefüggésben a magyar-székely rokonságot.

A vizsgálatok lezárása után Fehér Bence a Sétáló utca 7-ben lévő házában fórumot fog tartani. Ennek időpontjáról értesítést fogok közreadni.

Székely Gábor helytörténeti kutató

történeti bünténynek is nevezhetjük. Természetesen a 120 zsidó elpusztítását mindezek elé kell helyezni.

A 19. században megerősödő Weiss családban született Géza (1890), aki aztán Fehér Géza néven a magyar régész-társadalom egyik legmeghatározóbb kutatója lett. Kezdetben a honfoglalás kori szlávok régészeti hagyatékának fellelése és történeti értékelése terén végzett úttörő munkát. 1923-ban a bulgáriai magyar nagykövetség munkatársaként a bolgár-török kultúra rejtelmében kutakodott igen eredményesen. Bulgáriának tett tudományos szolgálatai révén a bolgár király állami kitüntetésben, belső köreibbe való befogadásában, és barátságában részesítette.

Petőfi születésének századik évfordulóján Fehér Géza felhívta a bolgár

lett a Magyar Nemzeti Múzeum tudományos főmunkatársa.

A két Fehér Gézának több értékes, látványosan illusztrált, művészi színvonalú könyve jelent meg. Műveiket ma már csak könyvaukciókon lehet (ha lehet) megszerezni. Gyűjteményemben jó néhány munkájuk megtalálható. Ifjabb Fehér Géza 88 éves korában Budapesten hunyt el.

Ezen cikkem főhőse, Fehér Géza dédunokája, dr. Fehér Bence professzor, a Klasszika-filológia Kutatóközpont igazgatója. Már évekkkel ezelőtt bejelentkezett házámba, és azóta is visszajáró kedves vendégem. Érdekes hozadéka barátságunknak, hogy kéresemre lefordította Petőfi néhány versét az ókori szanszkrit nyelvre, melyet ugyan már senki nem beszél, csak a